

befale Medlemmer af dette Selskab og det baade i Randers, Aarhus, Horsens, Odense osv., han har langt foretrukket dette baade for Højre og for de Moderate. Det har været en Tærskel for ham op til det Højsæde, hvori han nu sidder. Jeg ved ikke, om han efter andre Magthaveres Eksempel ønsker at sparke denne Tærskel til Side, nu da han er kommen i Højsædet. Selskabet er som sagt ikke daarligt, den ærede Kultusminister har ofte befunden sig vel deri. Men det kan ogsaa være, at han rettede Bebrejdelsen mod mig og mine Meningsfæller og var bekymret paa vore Vegne over, at vi vare komne i moderat Selskab. Det ærede Medlem fra Verringe er imidlertid i denne Sag kun Talsmand for sig selv; han har ikke i denne Sag repræsenteret eller talt for sit Parti, og det beklager jeg i og for sig, thi hvis han gjorde det, var der saa mange flere her i Salen, der stod fast paa Venstres gamle Standpunkt. Det andet moderate Partimedlem i Udvalget stod sammen med Flertallet, og en Række Talere af hans Parti har taget Afstand fra ham. Det ærede Medlem fra Verringe repræsenterer sig selv, eller rettere sagt Venstres — Folketingets — gamle Standpunkt i denne Sag, og er, som jeg sagde forleden Dag, saa vidt jeg kan forstaa, den sidste Grundtvigianer her i Tinget. At denne sidste Grundtvigianer — den døende Grundtvigianismes sidste Repræsentant her i Tinget — mødes med den ny ungdomskraftige Socialisme, er ikke saa underligt, og det er i hvert Fald meget smigrende for os Socialdemokrater. Det viser, at naar de gamle Frædretsninger efterhaanden dø ud, og til sidst kun faa en Repræsentant, opstaaer der heldigvis andre Partier, som ved Siden af det ny, de have at bringe, ogsaa ere i Stand til at erhverve alt det Gode fra Fortiden. Vil ikke andre løfte Grundtvigs kirkepolitiske Arv, er der heldigvis nu opstaaet et Socialdemokrati, som agter at gøre det, og som nok vil blive i Stand til med Tiden at gøre det. Det er altsaa i Virkeligheden den højtærede Minister, der er i moderat Selskab, thi med ham staar i denne Sag Flertallet af det moderate Parti. Jeg tror heller ikke, at den højtærede Minister i den senere Tid er saa bange for dette Selskab, hans Konseilspræsident, den højtærede Regeringschef, er det jo ikke, han befandt sig udmærket vel i det moderate Selskab paa Valgdagen i Højrup. Det synes at fremgaa af alt, at han befandt sig meget

bedre i dette Selskab, end han en ganske kort Tid i Forvejen befandt sig i et andet, lille, overordentlig udsøgt Selskab, der udgjordes af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik). Jeg synes, at hans Holdning, da han befandt sig i dette Selskab, var noget tvungen, han var ganske anderledes fri, da han befandt sig paa sin egen Boldgade i Højrup.

Den højtærede Minister rettede den Anke mod mig, at jeg kastede Vrag paa al Logik, naar jeg ved en Række Eksempler motiverede Udvalgets Arbejdsmaade. Jeg kan ikke erkende, at den ærede Minister har Ret deri. Mine Eksempler viste, at udenforstaaende altid vidste Besked og havde deres Anordninger og Formaal. Man bestemte gennem et Blad ved et Medlem her i Salen, der ikke er Medlem af Udvalget, til hvilken Tid vi skulde have Arbejdet færdigt. Man var udefra kendt med vort Arbejde, før vi havde afsluttet det. Jeg nævnte endvidere som et tredje Eksempel, at Udvalget — hvad der ikke er nogen Hemmelighed, og derfor nævnte jeg det, thi det er kommet frem gennem Venstres egen Presse — paa et vist Tidspunkt havde vedtaget at stryge Løftet med Hensyn til den augsburgske Konfession, men at man senere bøjede sig for Ministerens Villie. Og jeg kunde nævne et fjerde Eksempel, og jeg skal gøre det. Hvis ærede Medlemmer ville efterse det sidste Bilag til Betænkningen, som er en Skrivelse fra Kirkefonden, ville de se, at den er dateret den $\frac{5}{12}$ 1901. Straks, da Udvalget var nedsat, forlangte vi Oplysninger fra forskellige Sider, bl. a. ogsaa om de københavnske Kirkeforhold, og der kom da meget hurtigt et Svar, dateret den $\frac{5}{12}$ 1901, men der gik 2 Maaneder, uden at vi fik det meddelt. Saa ønskede Kirkefondens Bestyrelse en personlig Sammenkomst med Udvalget. Det skete i Slutningen af Januar, og først ved denne Sammenkomst fik vi at vide, at Kirkefonden havde sendt denne Skrivelse til Ministeriet med Besvarelse af de Spørgsmaal, Udvalget havde stillet, og med de Oplysninger, vi havde ønsket. Men vi fik det ikke at vide.

Formanden: Den Sag, det ærede Medlem taler om, hører vist ikke hjemme under dette, men under et senere Lovforslag.

Borghjerg: Jeg bøjer mig for Formandens Udtalelser. Jeg mente kun, at